

Τα τουρκικά ΜΜΕ δικαιώνουν τον Οικουμενικό Πατριάρχη

«Σταυροφορία» τουρκικών ΜΜΕ υπέρ Βαρθολομαίου

Σε άνευ προηγουμένου προβολή και στήριξη των αιτημάτων του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου στον τουρκικό Τύπο εξελίσσεται η υπόθεση που ξεκίνησε με αφορμή τη συνέντευξη που έδωσε ο κ. Βαρθολομαίος στο αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο CBS για να παρομοιάσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Ελληνισμός στην Κωνσταντινούπολη με σταύρωση.

Ωστόσο, αρθρογράφος φιλοκυβερνητικής εφημερίδας υπονοεί ότι μετά τις δηλώσεις αυτές θα υπάρξει πρόβλημα στο κατά τα άλλα έτοιμο σχέδιο της τουρκικής κυβέρνησης για την επαναθιούργια της Θεολογικής Σχολής.

Ο Τούρκος υπουργός Εξωτερικών Αχμέτ Νταβούτογλου αντέδρασε λέγοντας: «Εθιζώ να έχουν ειπωθεί εκ παραδρομής». Οι Τούρκοι σχολιαστές επικρίνουν και τη δήλωση αυτή του Νταβούτογλου.

Έχει άδικο;

Ο κύριος αρθρογράφος της «Χουριέτ», Οκτάι Εκσί, γράφει ότι «η πιο βαριά κουβέντα του Βαρθολομαίου ήταν το ότι ορισμένες φορές αισθάνεται σαν να σταυρώνεται» και σημειώνει: «Έχει μήπως άδικο; Να το ξεκαθαρίσουμε, ακόμη και αν έχει υπερβάλλει. Όχι, δεν έχει καθόλου άδικο».

Ο Εκσί γράφει επίσης ότι ο κ. Βαρθολομαίος «έχει συναντηθεί με τον πρωθυπουργό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, εγώ να σας πω πέντε, εσείς πείτε δέκα φορές. Γνωρίζουμε ότι σε κάθε συνάντηση, ο Βαρθολομαίος επαναλαμβάνει τα ίδια πράγματα. Ανοίξετε τη Θεολογική Σχολή, αναγνωρίστε την Οικουμενικότητα του Πατριαρχείου και επιστρέψτε στα ελληνικά κοινωφελή ιδρύματα τις ακίνητες περιουσίες τους που έχουν περιέλθει στο τουρκικό δημόσιο. Αυτά ήταν τα αιτήματά του. Φαίνεται ότι κάθε φορά το αποτέλεσμα ήταν ο εμπαιγμός της μορφής "έχει ο Θεός" και "θα δούμε"».

Βαριές διακρίσεις

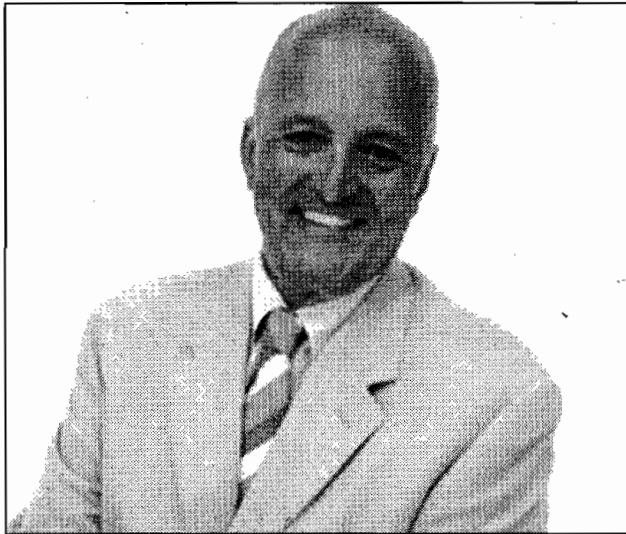
Μία πιο γενική αναδρομή στην πορεία του Ελληνισμού της Πόλης κάνει ο αρθρογράφος της «Χουριέτ» Σεντάτ Εργκίν, αφού αναφερθεί προηγουμένως στη δήλωση του Αχμέτ Νταβούτογλου ότι «δεν υπάρχει σταύρωση στην ιστορία της Τουρκίας».

Συγκεκριμένα, ο Εργκίν αναφέρει τα εξής: «Ναι είναι σωστό, δεν υπάρχει σταύρωση των μειονοτήτων στον πολιτισμό μας, αλλά ο ελληνικός πληθυσμός στην Πόλη, που στα τέλη της δεκαετίας του '20 και μετά την ανταλλαγή πληθυσμών ήταν περίπου 120.000, σήμερα είναι λιγότερος και από 2.500».

Μπορεί να μην έχουν σταυρωθεί, αλλά με τον νόμο περί φόρου περιουσίας που εγκρίθηκε το 1942, αντιμετώπισαν βαριές διακρίσεις και τους αφαιρέθηκε σημαντικό μέρος της περιουσίας τους. Και όσοι δεν πλήρωσαν τον φόρο αυτό, ο οποίος εφαρμόστηκε με διαφορετικά κριτήρια στους μουσουλμάνους και στους μη μουσουλμάνους (η αναλογία ήταν 1 προς 10) οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα εργασίας στο Άσκαλε της Ερζουρούμης.

Ναι, δεν υπάρχει σταύρωση στον πολιτισμό μας, αλλά κατά τα επεισόδια που ξέσπασαν στις 6-7 Σεπτεμβρίου (1955) με κυβερνητική πρόκληση κατά την εποχή της εκλεγμένης κυβέρνησης του Δημοκρατικού Κόμματος, ηεθλατήθησαν τα καταστήματα των μειονοτήτων και μεταξύ αυτών, των Ελλήνων, ενώ υπήρξαν και άλλα πολύ δυσάρεστα γεγονότα. Η Τουρκία δεν έχει ακόμη λυτρωθεί από την ντροπή αυτή.

Μπορεί να μην υπήρξε σταύρωση, αλλά το 1964, απεθάνηκαν περίπου 12.000 από αυτούς με μυστικό διάταγμα, ως αντίποινα για τις πιέσεις που αντιμετώπιζαν οι Τουρκοκύπριοι, πράγμα που δημιούργησε κύμα φυγής.

Ο γνωστός Τούρκος αρθρογράφος Μεχμέτ Αλί Μπιράντ

Επιπρόσθετα, όσοι έχουν απομείνει αντιμετωπίζουν ακόμη σημαντικά προβλήματα ως προς τις ακίνητες περιουσίες τους και η κατάστασή τους απασχολεί συχνά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Το μαχαίρι στο κόκκαλο

Τη διαφωνία του προς την αντίδραση του Τούρκου υπουργού Εξωτερικών εκφράζει ο αρθρογράφος της «Πόστα» Μεχμέτ Αλί Μπιράντ γράφοντας: «Όσο κι αν θυμώνει ο Νταβούτογλου, ο Εθινορθόδοξος Πατριάρχης Βαρθολομαίος φαίνεται ότι εξερράγη, επειδή έχει φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο. Είπε πως αισθάνεται σαν να σταυρώνεται και ότι μπορεί να αναγκαστούν να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Επανάστατση μπροστά στην αναποφασιστικότητα της Άγκυρας και στο γεγονός ότι η τελευταία κωλυσιεργεί στο θέμα της Θεολογικής Σχολής. Ο Πατριάρχης συνήθως είναι πολύ προσηκτικός. Φροντίζει να μην έρχεται αντιμέτωπος με τις τουρκικές κυβερνήσεις και πάντα υπερασπίζεται την Τουρκία. Εάν τούτη τη φορά προβαίνει σε αυτή τη σκληρή δήλωση, θα πρέπει να τον ακούσουμε».

Ο Μπιράντ γράφει: «Δεν συμεριζομαι την αντίδραση του υπουργού Εξωτερικών Α. Νταβούτογλου» και καταλήγει σημειώνοντας ότι «ο Πατριάρχης έχει δίκιο. Το κράτος, μην τηρώντας τους λόγους του και εμπαιζοντας εδώ και 38 χρόνια ένα τουρκικό ίδρυμα, έχει σταυρώσει τον Πατριάρχη».

Ο Τζενγκίλ Τσαντάρ της «Ραντικάλ» αναφέρει ότι «πριν από 100 χρόνια, στα εδάφη αυτά ζούσαν 2 εκατομμύρια Έλληνες Ορθόδοξοι. Από αυτούς το 1,5 εκατομμύριο έφυγε με την ανταλλαγή πληθυσμών. Και από τους 150.000 Έλληνες που παρέμειναν στην Κωνσταντινούπολη — η μεγάλη τους πλειονότητα ήταν πολίτες της Τουρκίας — έφυγαν σταδιακά μετά τις 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1955. Σήμερα μπορούμε να κάνουμε λόγο για 2.000-4.000 Έλληνες στην Πόλη».

Αναφερόμενος στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική μειονότητα στην Κωνσταντινούπολη, ο αρθρογράφος σημειώνει: «Προσθέστε σε αυτά και το γεγονός ότι παραμένει κλειστή η Θεολογική Σχολή στη Χάλκη. Πώς περιμένετε να αισθανθεί ο Βαρθολομαίος που γεννήθηκε στην Τουρκία, υπηρέτησε εδώ τη στρατιωτική του θητεία και από το 1991 είναι Πατριάρχης;»

Σύγκριση με τη μαντίλα

«Εθιζώ να τα είχε αυτά εκ παραδρομής ο υπουργός Εξωτερικών» είναι ο τίτλος του άρθρου του Μεχμέτ Αϊτάν στην εφη-

μερίδα «Σταρ»: «Δεν σας τρομάζει το γεγονός ότι κάποιος που έχει αντιμετωπίσει την αδικία στο θέμα της μαντίλας, απαντά με τρόπο που θυμίζει τον Ρετζέπ Πεκέρ, όταν υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους οι Αρμένιοι, οι Έλληνες ή οι Αλεβίτες;». (Ο Ρετζέπ Πεκέρ ήταν γενικός γραμματέας του κυβερνώντος Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος την περίοδο 1931-1936, επί εποχής Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ. Απομακρύνθηκε από τον τελευταίο. Είναι γνωστός στην τουρκική πολιτική ιστορία ως οπαδός φασιστικών και ναζιστικών αντιλήψεων της εποχής).

Τους καίμε τα σπίτια

Ο Εργκούν Μπαμπαχάν της «Σταρ» παραθέτει μαζί με τις δηλώσεις Βαρθολομαίου και ένα άλλο ζήτημα και σημειώνει: «Δεν τους σταυρώνουμε, αλλά τους καίμε τα σπίτια». Το θέμα στο οποίο αναφέρεται ο αρθρογράφος είναι κάτι που ήρθε προχθές στην επικαιρότητα, όταν μαθήτρια του ελληνικού Ζαππείου Λυκείου πήρε το πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό απαγγελίας του ποιήματος του εθνικού ύμνου της Τουρκίας, μεταξύ των μαθητών της περιοχής του Πέρα στην Κωνσταντινούπολη.

Η ενδεκάχρονη Μαρίνα Σοζντέ, που πήρε το βραβείο, είναι κόρη της Μαριάνθης Σοζντέ, της Ίμβριας Ελληνίδας που πριν από δέκα χρόνια κάποιος είχαν πυρπολήσει το σπίτι της, με αποτέλεσμα να καεί ζωντανός ο τετράχρονος, τότε, γιος της.

Σύγκριση με Θράκη

«Πώς πρέπει να ονομάσουμε μία βιαιοπραγία όπως αυτή της πυρπόλησης ενός σπιτιού μαζί με αυτούς που βρίσκονται μέσα...», λέει ο αρθρογράφος Μπαμπαχάν και σημειώνει: «Το δράμα αυτό δείχνει ότι η χώρα μας δεν είναι κάστρο της επιείκειας, όπως το παρουσιάζουν κάποιοι. Όπως ακριβώς συνέβη με τη βιαιοπραγία των επεισοδίων του 1955, με τα οποία ωθήσαμε σε φυγή όσους Έλληνες της Πόλης δεν είχαμε καταφέρει να διώξουμε με την ανταλλαγή πληθυσμών. Και όμως οι Τούρκοι της Δυτικής Θράκης που παρέμειναν στα χέρια των "βάρβαρων" Ελλήνων είναι ακόμη εκεί. Εμείς, χάρη στην καταληκτική επιείκειά μας (!) καταφέραμε να μηδενίσουμε σχεδόν τον αριθμό των Ελλήνων. Γαλουχίσαμε ανθρώπους τόσο εχθρικούς απέναντι στον διαφορετικό, ώστε να μπορούν να καίνε ζωντανό ένα παιδί».

Και μια άλλη άποψη

Διαφορετική είναι η άποψη του Ταχά Κιβάντς στη φιλοκυβερνητική εφημερίδα «Γενί Σαφάκ» (πρόκειται για το ψευδώνυμο του αρθρογράφου της ίδιας εφημερίδας Φεχμί Κορού). Ο αρθρογράφος επικρίνει την «υπερβολή στα λόγια του Βαρθολομαίου και εννοώντας τον τελευταίο σημειώνει: «Του έχω και ένα νέο. Η Θεολογική Σχολή ήταν ένα από τα προβλήματα που βρήκε στο γραφείο της η υπουργός Παιδείας Νιμέτ Τσομπουκτσού. Η νέα υπουργός (σ.σ.: ανέλαβε το υπουργείο με τον ανασχηματισμό της Πρωτομαγιάς του 2009) είχε συμπεριλάβει το ζήτημα μεταξύ των θεμάτων προτεραιότητας, είχε βρει τη λύση και απλώς περιμένε την κατάλληλη στιγμή. Στη συνάντηση που είχα μαζί της, θυμάμαι ότι μου είχε πει ότι "η σχολή θα ανοίξει λίγο πριν από τον νέο χρόνο ή αμέσως μετά"». Ο αρθρογράφος καταλήγει γράφοντας τα εξής και εννοώντας σαφώς την Ουάσιγκτον: «Αυτοί που θέλουν να πιέσουν την Τουρκία σε ένα θέμα, την πιέζουν τώρα από όλες τις πλευρές. Είναι η στρατιωτική δύναμη στο Αφγανιστάν, η προσπάθειά τους να εκλείψει η προστασία του Ιράν από την Τουρκία ή το νέο πυραυλικό σύστημα, δεν ξέρω... Είναι γεγονός ότι παρατηρείται η τάση αυτή να στριμωχθεί η Τουρκία. Χρησιμοποιούν τους πάντες και δεν έχουν ιερό και όσιο. Περσικά». Το άρθρο φέρει τον τίτλο «Περσικά Πατριάρχη».